

Fritz Jenssen skattet og valt med kommunens midler, anga og suspenderte.

109832

Men mener allikevel at han ikke er straffskyldig.

8.11.46

Fritz Jenssen i retten i dag.

I lagmannsretten i dag svarte tidligere «ordfører» i Oslo, Fritz Jenssen, høyt og tydelig «nei» på lagmannens spørsmål om straffskyldighet. I tiltalsbeslutningen heter det bl. a. at Fritz Jenssen, eller Anton Tobias Friedrich Bühring Jenssen som hans navn egentlig er, tiltrådte stillingen som ordfører i Oslo den 20. februar 1941. I sin funksjonstid hevet han en samlet gasje på kr. 129.609,82. Som ordfører utnyttet han i høyeste grad sin stilling til å fremme NS og okkupasjonsmaktens interesse ved politiske ansettelse, ulovlige avskjedigelser og

suspensjoner, bevilgninger og en rekke andre forhold. På «ordførerens» initiativ ble nazisten Birger Iiseng ansatt som juridisk rådgiver ved Kontoret for fri rettshjelp, mens regnskapsdirektør Jacob Lund, overlærerne Herdis Holmboe og Erik Eide, rektor Brinck Lund og reguleringsjef Harald Hals m. fl. ble ulovlig avsatt.

Fritz Jenssen er videre tiltalt for ulovlige bevilgninger på 1,578,838 kroner og for å ha latt frontkjempere få slippe å betale skatt til kommunen. Den 3. mars 1942 utbetalte han av bykassen 185,000 kroner og senere 123,100 kroner til dekning av malerinnkjøp til Quisling. En del av disse penger er tilbakebetalt, men 178,600 kroner står udekket.

Den 12. mars 1942 formidlet tiltalte til «minister» Blehr en rapport om at inspektør Reidar Larsen var «den rene Moskva-agent», med den følge at Larsen ble arrestert og mishandlet. Sommeren 1944 anmeldte han regnskapsdirektør Jacob Lund for sabotasje av arbeidsinnsatsen.

Før han ble «ordfører» var Fritz Jenssen «vertrauensmann» i Kreditkassen.

Lagmannsretten i dag administreres av lagdommer Breien med lagdommerne Stensvold og Quigstad som meddommere.

For påtalemyndigheten møter statsadvokat K. J. Wiese, og advokat Einar Olavsson er forsvarer.

Det vil foruten frihetsstraff bli påstått inndragning av kr. 90 000,— og erstatning av kr. 1,757,438.

Aktors gjennomgåelse av tiltalen i dag tok over 1 time. Foruten de poster som allerede er nevnt, kom statsadvokaten nærmere inn på tiltaltes propagandavirksomhet. Det dreier seg om opphengning av nazibilder i skolenes klasseværelser, taler og skriftlige oppfordringer av forskjellig art. Gjennom pressen fremkom «ordførerens» med en mengde bevingede uttalelser, blant annet om «Tyskland som sosialt mønsterland», betydningen av nordmenns frontinnsats og det forkastelige i en idrettsstreik.

Engang sendte «ordførerens» skriftlig innkallelse til en mengde mennesker. De hadde å møte til fastsatt tid i Klengenbergs kino. Ved ankomsten måtte de

avlevere sine innkallelser, og dermed ble dørene stengt. Gudbrand Lunde og han selv proppet de tvangssammenkalte tilhørere med nazistisk kraftpropaganda. Noen som demonstrerte mot deres framferd, ble straffet på «en passende måte».

Malerinnkjøpet til Quisling henger således sammen: Før valget i 1936 måtte «føreren» selge noen malerier for å holde det gående. «Ordfører» Jenssen fant under okkupasjonen ut at tiden var inne til å skaffe «ministerpresidenten» disse bilder tilbake. Fritz Jenssen sporet opp at bildene var havnet hos Stephensen på Blom og en del andre kjente mennesker som nu måtte ut med maleriene.

Lagmannen: Hvorfor ble De medlem av NS?

Jenssen: Fordi det stemte med min overbevisning og innstilling.

Om ansettelsene av nazister forklarer «ordførerens» at han bare fulgte ordre. Alle ansettelse i kommunen var diktert av partiet, sier han, og han måtte bøye seg for det.

Da det skulle ansettes ny reservelege på Ullevåls 7. avdeling var det en av søkerne som hadde meget dårligere karakterer og kvalifikasjoner for øvrig enn de andre, men han var partimedlem. Klaus Hansen som var sjef for sykehusutvalget, bestemte at «ordførerens» skulle ansette denne kandidat, og det ble gjort.

— Som ikke-fagmann blandet jeg meg ikke inn i spørsmålet, sier Fritz Jenssen.

Tvang inn 3 millioner...

— Fortsatt fra 1. side —

hverken før eller etter denne anledningen, viser den lange tiltalebeslutningen som lagmann Quigstad leser opp.

Før Stenersen begynte å gå inn for virkelig å skape seg en karriere innen partiet, hadde han vært alminnelig medlem og ble faktisk også lagfører.

I februar 1941 ble han ordfører i Aker og satt i denne stillingen til ut på våren 1942. Men denne tiden nyttet han meget godt. Ikke mindre enn

22 personer

ble i dette tidsrommet avskjediget av politiske grunner. Noen av de første som han kibbet ut var bl. a. teknisk rådmann Per Sandberg, direktør Albert Nordstrand ved Aker Elektrisitetsverk, kontorsjef Per Garwick og en ingeniør.

Stenersen som kom inn i en rekke kommunale utvalg, oppnevnte NS-medlemmer i uopprettede stillinger og stillinger som ble ledige etter jøssinger som han skubbet ut.

Meget rundhåndet, var tiltalte når det gjaldt bevilgninger av kommunens kasse til NS. I løpet av 1941—42 foretok han 3 utdelinger til Den norske legion og NSH, som kunne glede seg over til sammen 95.000 kroner. Han var formann i styret for Aker E-verk og for A/S Akersbanene, medlem av A/S Holmenkolbanen og alle disse institusjoner tappet han for store beløp.

Hans

odsle gavmildhet

med andres midler fortsatte også etter at han i april 1942 ble fylkesmann i Oslo og Akershus. Av Akershus Fylkeskasse bevilget han 1000 kroner til «Æreshjelpen for de frivillige» og 10.000 til Frontkjemperkontoret.

Men det som kanskje i størst grad var egnet til å vekke menigmanns forbitrelse var tiltaltes aggressive innsats sammen med sjefen for tysk Sipo, og statspolitiskjef Martinsen i forbindelse med flyangrepet på Oslo 25/9 1942.

Det ble da truffet en rekke foranstaltninger om rekvirering av husrom hos fremstående jøssinger. Og Stenersen gikk hardt inn for at prominente jøssinger skulle betale skadene ved angrepet. Men ikke nok med det, de skulle også utføre opprydningsarbeidene.

Meget høytidelig lot han kunnngjøre i pressen at han som fylkesmann i Oslo og Aker hadde trukket til ansvar de kretser som ved sine likesinnede i London var skyld i de tap og de skader som var oppstått. Uten noen som helst lov- hjemmel påla han en rekke personer i Oslo å betale større og mindre beløp, i alt 3 millioner til dekning av skadene.

Det vil bli nedlært pastand om inndragning av til sammen 35.000 kr. Aktor i saken er statsadvokat Karl Lous, forsvarer er advokatfullmektig Ingeborg Wilberg. Tiltalte erklærte seg skyldig etter siste del av tiltalen. Den omfatter ikke noe av det som er nevnt ovenfor, men bare at han i 1942 hadde slått en sjåfor med neven i ansiktet.